

Kimim Ben Kim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2022

Telaffuzu yok kimi zaman kindar gölgelerden kaçmaksa uzağa belli ki şarapneller saplanacak yüreğine gezegenin benim gibi.

Gezginim ben: seyyah düşlerim var üstü örtülü ve görgülüdür benim hüznüm bazen şakıdığım bazen şakırdadığım albenisi mi hayatın? O halde anlatmaya başlayayım...

Bir ritim bozukluğu içimdeki v/edanın ç/ağrısı ve düş mahzeninde nice gömüt saklı terin bilmem kaç fersah derinliğinde.

Ütülü değil hem duygularım sadece akıcı sadece yıkıcı sadece beni benden eden.

Rengi soldu eski senenin ve sırtımı sıvazlıyor Rabbim: artık hangi vakit ise yola düşeceğim artık hangi akit ise meleklerimin sunumunda niyazım da bitimsiz nazım da ve dahi eklerinden uzaklara serptiğim yıldız tozları gecenin.

Gece hortladı elbet kolay olmadı eski seneden ayrı düşmek ki: bayım bayım bayıldığımdan değil sadece az da olsa güzel anılar biriktirdim kayıp giden senenin eşrafından artık neyse payıma düşen bir de gözümde düşen.

Saltanatını sürmekte zorlanıyorum ömrün ama sadığım kaderime aşk doluyum yüce Rabbime ve tevekkül yüklü ve işte kulağım ezan sesinde en sevdiğimse sabahın rüzgârında uçuşan titrim aşkın niyazında serptiğim kırıntılar ağaran güne akmayan hüznü ve atıl bir yürekte fazlası olduğum.

İzafi bir yokuş çıktığım gecenin kör vakti:

İn cin top oynarken toparlak ayın da muhabbetine doyum olmuyor hani ve kâh hüznü kâh umutla dolduğum doyduğum şimdi hiçkırısam kim duyar ki koca evrende Rabbimden başka?

Son zamanlarda teyakkuzda geçen ömrüm asla da sebebini bilmediğim.

Ritim bozukluğu gecenin oysaki daha dün tasfiye ettim emekliye ayırdığım bilumum hayalimi ve kurmaca yüklü hayatlar değil temenni ettiğim: yine ve yeniden sadece ben uzandıysam kara deliğin az evvelinde sızan gün ışığı ve işte ve işte kucakladım ben devasa evreni.

Bilinmezim ben herkes gibi.

Bilinmezim ben öykündüğümse hiç kimse.

Bilindik ne mi var?

Bilumum duygunun yelpazesinde bazen sıcakladığım bazen üşüdüğüm.

Mevsimse nezle oldu.

İnsanlarsa tahammülsüz ve bir yerlerden gelen esinti belli ki cereyanda kaldı sözcüklerim azıcık da kar yağdı madem ve matem filan da değil yolunu g/özlediğim: umudun seyrinde artan tevekkülüm ve maneviyatın bana verdiği huzuru da bir Allah'ın kulu çalamazken.

Gönlün radarı kirpiklerim.

Yüreğin talaşı az evvel yırttığım kâğıtlarım.

Bense kayıklar yapıyorum kırptığım kâğıttan ve sabahı ezanı okunmadan çıkacağım yola.

Kuşlar var evin misafiri.

Kuş gibi yüreğim tek kırıntısı bile yeterken sevginin.
Azınlıkta olsam da.
Hatta bir başıma kalsam da.
Rengimse az çok pembe belki de az çok tahmin ettiğim elbet tam teslimiyetim Rabbime ve kulağıma gelen fısıltılar artık gıybetin dahi ayyuka çıktığı...
Kimim ben kim?
Kimyası bozulmuş bir madde mi?
Kinayeden haz etmeyen sözü özü bir kelim mi?
Yiten senenin ardından gözyaşı filan da dökmüyorum hem...
Kırılan kalbime ve kıran ahaliye müteşekkirim yoksa kendimi bu denli sevecektim hele ki ulu Rabbim belli işte tek dostum yine ve sadece Mevla'm akabinde Allah yoluna baş koyduğum kadar Allah dostlarım sayesinde huzur bulduğum.
Uzağında kaldığım çok şey var çok da insan ne de olsa tuzağa düşmemek adına arkamı da önümü de kolluyorum ötesinde biliyorum korunduğumu ve içim rahat değişiyor yaramı sonra yamalarımı kaşıyorum kaşağı bildiğim kalem sayesinde tansiyonum normale dönüyor ve gecenin neminden nemalanıp uyku denen sürecin peşine düşüyorum.
Artık rüyalarım kimisi misafır edeceksin.
Ve işte yılın ilk günü ve gecesi: hamt olsun.
Rüzgâra azıcık dindi mi ne bugün?
Kibirli isyan yüklü iblisi ve müritleri iş başında: ne gam ne gam.
Yanlışla doğruyla ait olduğum sadece Rabbim ve içimi bilen ve asla solmayan iyi niyetim ve sevgiyi meyyal bir yolda düşse kalka değil içim huzurla dolu yürüdüğüm.
Geçirtirmeliyim bazı şeyleri bazı insanları ki haddinden fazla değer verdiğim ve işte değerimi katıyla anladığım: sakın da kibirli addetmeyin hani beni:
Kolay mı son senelerde kendimle bitmeyen kavgam elbet yatışacaktı.
Bir rahmetse hüznün.
Bir ihanet ise isyan.
Haşa Rabbim!
Günahlarımla sevaplarımla yaşamak kadar insan bilmeli iken yaptığı hatanın ne olduğunu.
Sıfır hata mı?
Elbet çok isterdim lakin doğru yolu nasıl bulur da emin şekilde ilerlerdim ola ki hata yapmayayım...
Yine de isterdim sıfır hata katsayısını belki sevdiklerim de bu denli acı çekmezdi.
Ve işte merkez-kaç kuvveti ile kaçışıyorum kendimden ve yakalanıyorum da merkez-kaç kuvvetine ve kuş gibi şakıyorum ve hırpani bulutlar bana göz kırıyor.
Ah, ne güzeldir beyaza öykünmek...
Ah, ne güzeldir bir bulut gibi pür-ü pak olmak...
Daha vaktim var madem daha da beyaz kılmalıyım evreni ve içimi ve bir içimlik değil benim hoş görüm ve iyi niyetim ne de olsa yeni yıl pek bir nazlandı kendini sunarken ve işte kendimi bulduğumun da müjdecisi iken geçen zaman haydi o zaman:

Duygular ve umut fora...
Mutlu yıllar her birinize...
Kambersiz düğün mü olur?
Mutlu yıllar bana da...